

тый-тъ и чистый-тъ този свѣтъ, за вѣчнѣ-тъ онѣзи сѣдѣж, коя-то одушевява чедовѣка кога мисли за добро, и го забраня отъ да мисли зло: научихъ още, чи ми получавамы отъ неѣ не само животъ, но и словесность. О, каква скѣпа мѣдрость!

Тѣзи сѣдѣба е като единъ голѣмъ океанъ отъ свѣтлинѣ, а наши-ти думи сѣ като малки рѣчки, кои-то излизатъ изъ него и пакъ ся възвръщатъ въ него, зада ся съединятъ. Азъ щѣ тя попытамъ сега, въ кои други книги можахъ да научѣ това, кое-то отдавно жалаяхъ?

Противъ таквази дълбокѣ мѣдрость, сички-ти други най сладконаписанни-ти свѣтовни книги не сѣ друго нищо, освѣнь средство зада гѣделичка чедовѣчьски-ты чювства: като е тѣй, престани моѣ ти ся отъ да мя свѣтувашъ да ся отдѣлѣ отъ тѣзи неуборимѣ истиннѣ.

Поздравлявамъ тя твой

искренѣ другѣ

